

చివరకు వీడరి

దామాగోవిందరావు

శ్రరభయ్య మొక్కిన మొమ్మలూ శరభమ్మ నూచిన నోములూ, ఫలిం చా యన్నట్టుగా చవితీ వూట ధిసిస్తూ వక్షత్రాన్ని వంశభాస్కరు డ్లాంటి సుపుత్రుడు దయించేడు దంపతులకు. శరభయ్యకు మితి లేని ఆనందం. శరభమ్మకు ఇక పుత్రుడే లోకము.

కొద్ది కార్లు వచ్చేసరికి శరభయ్య పొలం వెళ్తూ న్నుపుడువెంట బడి వెళ్ళి, గట్టు మీద కూర్చొని, సేద్యగా శృందర్ని “ త్వరత్వరగా చేయం డజ్జాపనీ, వెధవ పని నేసేలేనా? ” అంటూ అడ మాయించేవాడు, వచ్చి రానిమాటల్లో పెంచలరావు. శరభయ్య వీడి వాలకం చూసి “ బాబూ, ఇప్పట్టుంచీ యెందుకులే! రేపు, జమిందారు. వయ్యోక అధార్టీ చెలాయద్దువు గాని ” అంటూ, లోపల తన కుట్ట కనీసం యే మొఖాసాదా రన్నా ఆవుతాడని, అను కొనే వాడు.

హైస్కూలు ప్రవేశించాడు పెంచల్రావ్. ఫుట్ బాల్ హాకీ, ఆటల్లో యోధుణ్ణు ని పించాడు. మోకాళ్ళు విరుగొట్టుకునీ, ముక్కు చెదర గొట్టుకునీ వచ్చే వాడు ఇంటికి. శరభమ్మకు మాత్రం, రోజూ సున్నం చింత పండు వుడికించే వంతు తప్పేది గాదు. శరభయ్య తన కొడుకు వికారరూపం జూసి పైకి చివాట్లు పెట్టూ, లోపల తన కొడుకు SPORTING CARRIER ఆనం దిస్తూ, అధవావీ సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టరన్నా అవుతాడని

వాడి నిపుణత్వాన్ని తలుచుకొంటూ, పరవశు డయి పోయే వాడు.

స్కూలుస్టేనలు చదువు తున్నాడు పెంచల్రావు. ఇంగ్లీషులో నూటికి యాభై. తెక్కలు సెంట్ పర్ సెంట్! స్కూలు బహుమతులు గూడా కొన్ని పొందాడు. శరభయ్యతో, కొందరు టీచర్లు గూడా “ మీ వాడు తెలివి కల ఘటం చులూగూ దాటేస్తాడు లే మెట్టూ, — అన్నట్టు మీ వాణ్ణి ఇంజనీరింగు లైన్లో, ప్రవేశ పెట్టండి. ” అని సలహా లిచ్చారు. శరభయ్య, తన కొడుకు తెలివికి సంతోషిస్తూ “ వెంకటాచారం వం తెన మా వాడి చేతుల్లో కట్టూంటే చూసి పోవాల ని వుందని తన అంత్య అభిలాష తన బంధు వర్గాని కంఠటికీ చెపు తూండే వాడు.

స్కూలుస్టేనలు పాసి, ఇంట రేడియేటు చదువు తో న్నాడు పెంచలం కాకినాడలో. పృక్షశాస్త్రం జంతు శాస్త్రం, ఆప్సనల్సుగా తీసు కొన్నాడు. క్రమంగా ఆశాస్త్రాల్లో మేధావి నని పించుకొన్నాడు. శరభయ్య మాత్రం తన కొడుకు ఏఫారెన్టు ఆఫీసరో అవుతాడను కొంటూ “ నాకేం తమ్మవ? ఈ పాత ఇల్లు పీకి, యేడు దర్బాజాల మహల్ కడ్డాను కానీ ఖర్చు లేకుండా అని, పలవరిస్తూ “ సుపుత్రా! అయ్యే అడపి శాఖ ఆఫీసరు పవుతానే వున్నావ్, జోడుగుండ్ల తుపాకీ

మాత్రం ఒకటి కొనుక్కో! పులిపుట్రా వుంటుంది, వెధవ అడ్డవులు! నమ్మరాని కాలం! పొద కదిలిందంటే, ప్రేల్పు సుమా!” అని ఉత్తరం వ్రాశాడు కాకినాడ.

పెంచలం నాలుగు పెట్టెంబర్లు చూసి, ఇంటర్మిడియేటు పేసయ్యాడు. పెంటనే అటవీ శాఖ పరీక్షకు వెళ్ళాడు. నడక పరీక్షలో [Walking Testలో] కాళ్ళు బార జాపి నాడు. ఇక ఫలితం లేదని బి. ఎ. పరీక్షకు చదివి, రెండేళ్ళలో పట్టభద్రుడయ్యాడు.

రోజూ “హిందూ” పేపరు కొనడం. “Wanted colmn” “కావలెను” చదవడం. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరపడం, పని. చేకూరిం దేమిటంటే... కాగితాలు దండుగ; కవర్లు దండుగ; జేబులో డబ్బులు దండుగ. చేసిన కష్టం దండుగ; ఒంట్లో సత్తువ దండుగ; అంతా వెట్టి చాకిరి! అరవ నాఖిరి.

ఊరికి వుంటే యేమిందని, పచాలలో చేరడానికి ప్రయత్నించాడు. ఎత్తు చాల దన్నారు ప్రభువులు. ఎత్తు కావాలంటే...నిట్ట నిలువుగా వ్రేలాడాలి. కొంపదీసి, ముడి మెడకు బిగిసిదంటే; అపాయం! ఆయుక్తీణం గూడా ననీ, స్వస్తి చెప్పాడు. పెంచల్రావురు మొదట్నుంచీ “రక్షకభటుడైతే బాగుంటుంది. దేశ సరిక్షణాన్ని చెయ్యించువు లాతీ దీనుకొని” అనే ఓ తలంపు ఉండేది. తదనుగుణ్యంగా పోలీసు వుద్యోగానికి ధర కాస్తు పంపాడు. వారూ, “లిమకు చాతీ చాల్లని” తెలియ శేశారు. అదెంతపనని, పెంచలు “శాండో డంబెల్సు” రెండు కొని పగలూ రాత్రీ అనకుండా, సాధన చేశాడు. వారం రోజుల కల్లా అధిక వేడి చేసి, ఆర్నెల్లు మంచ యొక్కాడు. ఫీ! గవర్న మెంటు పనంత అసహ్యం యేమీ లేదని, అక్కడా ఇక్కడా యెందు కనీసీ, పట్నం వెళ్ళి, అక్కడ పని పెదకడం ప్రారంభించాడు.

ఎక్కడికి వెళ్ళినా, “పట్టభద్రు లెవరికి కావాలి? యెస్. యెస్. యెల్. సీ లూ, సాంబార్ కూట్లూ చాలా చవుకగా వుంటేను” అనే వారే గాని పట్టుమని పని

చేయించుకుని, పది రాళ్ళిస్తా ననే వుద్యాయుడైవ్వడూ, కన్నించ లేదు. ఇదేమీ బాగుండలేద ని సర్వీస్ కమీషన్ పరీక్షకు వెళ్ళాడు. గ్రహపాట్లో పారపాటు జరిగింది. పట్టాసీదా అయిపోయి తిన్నగా టీచరు పని కోసం హెడ్ మాస్టర్లని పట్టేడు. వారూ, యల్. టి. లకే ఛాన్సు గాని వట్టి “బి. ఎ.” లకూ ఛాన్సు లేదన్నారు. పోనీ, ట్రయినింగ్ కాలేజీలో ప్రవేశ స్థామని వెళ్ళాడు గాని అక్కడా రెండేళ్ళు ఏనుకూల్లో వైనా, ప్రాక్టీస్ లేదే చదవడానికి గూడా వీలు లేదన్నారు, చివరికి లంచ మిచ్చుయినా సరే!

ప్రాణం విసిగి, పెంచల్రావ్ పోతున్నాడు పార్కు లోను గుండా. అక్కడ “ఓ గుమాస్తాగిరి ఖాళీ” అని వ్రాసి వుంది. లోపలి వెళ్ళాడు. ఓ హూణ పడుచు యెదురు గుండా వచ్చి “ఏం?” అంది. “పైని వ్రాసి వున్న బిల్లు. నేను బి.ఎ...ఉద్యోగం కోసరం” అన్నాడు తత్తర పాటుతో, లభించింది గదా అనే ఆనందం పట్ట లేక. “మీకు పెండ్లయిందా?” అంది, ఆశ్చర్యభావం. “లేదు” అన్నాడు, నెమ్మదిగా. “బ్రహ్మచారులా?” అంది, పెదవి విరిచి. “అవును” అని జవా బిచ్చాడు. “అవుసరం లేదు.” అంది. “గుడ్ బై” అన్నాడు. “వేరీ” అంది, త్రోవ జూపిస్తూ.

పెంటనే శరభయ్యకు వ్రాశాడు పెండ్ల అవుసరమనీ, తకపోలే వుద్యోగం హుళక్కననీ. “ఏమో! పిల్ల అదృష్టమేనా వుంటే, దానికి సుఖపడి గీతుంటే, అబ్బాయి అదృష్టం ఆరు గుణ్ణాలబగ్గి యిక్కీ నిట్టనియవు గా నిలబడ గూడదా?” అని ఓ శుభముహూర్తాన్ని ఓ ఇంటి పిల్లని జూసి ముడతేట్టేడు శరభయ్య. ఆ రాత్రీ పెంచలానికి ఓ విచిత్ర కలూచ్చింది. తాను బొల్లిగి త్తగా మారినట్టూ, తన వెళ్ళాం ఒంటెండు బండి కాడి, తన మెడ మీద వేసి, పట్టా అమర్చి “నడపా” అంటూ, కొరడాతో బాదినట్లు! తన వీవు చిట్టినట్లు నూ! “అదృష్టంరా, బాబూ” అన్నాడు. పెంటనే, అపసుపు బట్టల తోనే మెడ్రాసు ప్రయాణమై వెళ్ళి, ఆకంపెసి యజ

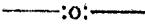
మానురాల్ని కలుసుకొని తాను గృహస్థుడైవట్లు తెలియ బరిచాడు. ఆమె నవ్వింది. “ఖాళీ సంపూర్తి” అంది, పెదవి విరచి. మొహం తేల వేళాడు పెంచలు.

పెంచలం దీనుడయ్యాడు. మూలిగే నక్క పై తాటి కాయ పడ్డట్టా—ఇక్కడికి పితృదేవతల్ని పోషించ లేక యేడుస్తూంటే, పైగా పెళ్ళాం దేవత ఒహటా? ఆను కొన్నాడు. పోనీ, యీ దీనాలాపాలన్నా విని యే మహానుభావు డన్నా కనికరించడా? ఆను కొని కొందరి దగ్గరకు వెళ్ళి “అయ్యా పెళ్ళాం కల వాణ్ణి. ఓ చిన్న వుద్యోగం పొందదుగా” అని యాచించ, నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఒక రోజున ఓ కంపెనీ డైరెక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళి సలాం కొట్టి “సార్” అన్నాడు. ఆయన అది గోల్డ్ ఫిష్ మాడో టీన్ జూట్ మిల్ గొట్టంటా పొగ ఉండేస్తో “ఏమండీ సార్?” అన్నాడు హుషారుగా. “నేను వెళ్ళయిన వాణ్ణండీ...” అన్నాడు వినయంగా. “చాలా మంచిది. మా ఆభివందనాలు.” అన్నా డాయన మొహం చిట్టిస్తూ. “నేను బి.ఎ.” అన్నాడు, పెంచలం చేతులు నలుపు కొంటూ. “అయితే, సిగరెట్ కాల్చండి.” అంటూ, పెట్టె అందించాడు పెద్ద మనిషి వినయ పూర్వకంగా. “కని కరించాలి” అన్నాడు దీనుడు. “అది దేవుడి పెత్తనం!” అన్నాడు, డైరెక్టరు. “ఓ చిన్న ఉద్యోగం...” అన్నాడు. “ఖాళీ వుంటే, స్త్రీ పురుషులు ఇరవై మందున్నార రిత్రెంచి మెంటులో లాగి వేసిన బాపతు” అన్నాడు వుద్యోగి. “సెలవు” అన్నాడు, పెంచలు. “మంచిది”

అన్నాడు, సిగరెట్ వెలిగిస్తూ విలాస పురుషుడు.

పెంచలానికి యీ నెలతో ఇరవై అయిదో యేడు సంపూర్తి అవుతుంది. విసుగూ విరామం లేకుండా, నాలుగు రెక్క మెండేషన్లతో గాలిస్తోన్నాడు సివిల్ కోర్టు లనీని. ఎక్కడా, చీమ దూరేందుకైనా ఖాళీ కనిపించులా. చిట్ట చివరికి, ఓ క్రిప్టయన్ కు మాత్రం డాన్సు వుండన్నారు. తిరిగిందిరా నుడి!” అని, పెంటనే చర్చికి వెళ్ళి క్రిప్టియన్ మతము పుచ్చు కొన్నాడు. ఇదిగో ఆ పనికి నేనే అభ్యర్థి నని ధరకాస్తు ధాటిగా పంపాడు. మూడో రోజు టపా కెదురు చూస్తున్నాడు, వచ్చింది కవరు. చించాడు ఆత్మతగా. “క్రిప్టయన్ ఖాళీ పూర్తి మహమ్మదీయునికి మాత్రం ఒహటి ఖాళీగా వుంది.” అదీ సమాచారం. శిరం వంచాడు. “రామదేవా అనాలా” “క్రీస్తుదేవా” అనాలా తెలియ లేదు. ఆలానే శరగిల బడ్డాడా పోస్టాఫీసు గోడకు.

పెంచలం పెంటనే “లా” కాలేజిలో చేరి, రెండేళ్ళలో బి.యల్. బిరుదం సంపాదించాడు. పెంటపాడు లో ప్రాక్టిస్ పెట్టాడు. శరభయ్య తన కొడుకు రాబడి చూసి సంతోషించక పోయినా, వాళ్ళ ఇంటి ముందు ఆ తెల్లగోడ మీద ప్రేలాడగట్టిన నల్లబొర్డును చూసి, సంతోషించే వాడు. పెంచల్రావు మాత్రం కోర్టుకు వెళ్ళే టప్పడూ, కోర్టునుంచి వచ్చేటప్పడూ—ఆ తెల్ల గోడ మీద తన వేరట కట్టిన నల్ల బొర్డును చూసి “నేవకా వృత్తికంటే స్వచ్ఛంద వృత్తీ మేలు!” అనుకొంటా మనసును సంతృప్తి పగచు కొనే వాడు.

ప్రశస్తమయిన లేసు వేసిన ధోవతులు, మధుర ఉత్తరీయములు

కేశవరాం అండ్ కంపెని

1/287, ఎస్టునేడ్ రోడ్డు, మదరాసు

మంచి సరకు

నెల సరసము